

This PDF you are browsing now is a digitized copy of rare books and manuscripts from the Jnanayogi Dr. Shrikant Jichkar Knowledge Resource Center Library located in Kavikulaguru Kalidas Sanskrit University Ramtek, Maharashtra.

KKSU University (1997- Present) in Ramtek, Maharashtra is an institution dedicated to the advanced learning of Sanskrit. The University Collection is offered freely to the Community of Scholars with the intent to promote Sanskrit Learning.

Website
<https://kksu.co.in/>

Digitization was executed by NMM

<https://www.namami.gov.in/>

Sincerely,

Prof. Shrinivasa Varkhedi
Hon'ble Vice-Chancellor

Dr. Deepak Kapade
Librarian

Digital Uploaded by eGangotri Digital Preservation Trust, New Delhi
<https://egangotri.wordpress.com/>

कविकुलगुरु कालिदास संस्कृत विश्वविद्यालय, रामटेक

हस्तलिखित संग्रह

दाखल क्र. 11 2255 विषय पुस्तक

नाव अध्यात्म शिवालय उन्नावकांड (मुद्रित)

लेखक / लिपीकार —

पृष्ठ 14 काळ — पूर्ण / अपूर्ण

निर्विषयचित्तः सविषयत्वसंपादकत्वेन चिच्छक्तिरूपयामायया विसृज्यत्यक्त्वा स्वकं सनातनंधाम वैकुण्ठं च हित्वा ३७ अतः प्रथमं त्वमाग
छततः स आगमिष्यत्येव शक्त्या विना शक्तिमतः स्थातुमशक्यत्वात् ३८ ३९ ४० लोकवादरूपं मिषं कल्पयित्वा ततो भीतिः अपर इव

त्वया समेतश्चिच्छत्तयारामस्तिष्ठति भूतले विसृज्यास्मान् स्वकंधाम वैकुण्ठं च सनातनम् ३७ आस्ते त्वया जगत्या-
त्रिरामः कमललोचनः अतो ग्रेया हि वैकुण्ठं त्वं तथा चेद्रघूतमः ३८ आगमिष्यति वैकुण्ठं सनाथान्नः करिष्यति इ
ति विज्ञापिता हं तैर्मया विज्ञापितो भवान् ३९ यद्यक्तं तत्कुरुष्व अघनाहमाज्ञापये प्रभो सीतायास्तद्वचः श्रुत्वा रा
मो ध्यात्वा ब्रवीत्क्षणम् ४० देवि जानामि सकलं तत्रोपायं वदामि ते कल्पयित्वा मिषं देविलोकवादं त्वदाश्रयम् ४१
त्यजामित्वा वने लोकवादाद्भीति इवापरः भविष्यतः कुमारौ द्वौ वाल्मीकेराश्रमांतिके ४२ दूदानीं दृश्यते गर्भः पुन
रागत्य मेति कम् लोकां नो प्रत्ययार्थं स्तं कृत्वा शपथमादरात् ४३ भूमेर्विवरमार्गेण वैकुण्ठ्यास्यसि दुतम् पश्चाद
हंगमिष्यामि एष एव स निश्चयः ४४ इत्थं कृत्वा तां विसृज्याथ रामो ज्ञानैकलक्षणः मंत्रिभिर्मंत्रितत्वं ज्ञेयं बलमुरव्यैश्च
संवृतः ४५ तत्रोपविष्टं श्रीरामं सुहृदः पर्युपासत हास्यप्रौढकथासु सुज्ञाहासयंतः स्थिता हरिं ४६ कथाप्रसं-
गात् प्रलुरामो विजयनामकम् पौराजनपदामे किं वदंती वशभाशुभम् ४७ सीतां चामातरं वामे भ्रातृन्वाकैक
धीमथ नभो तव्यं त्वया ब्रूहि शापितो सिममोपरि ४८ इत्थं कृत्वा प्राह विजयो देव सर्वे वदंतिते कृतं सुदुष्करं सर्वं
रामेण विदितात्मनः ४९

एथ कृज न इव त्वां त्यजामि सर्वस्यापि स्वकल्पनारूपत्वात् इममपि जनमनसि कल्पयिष्यामीत्याशयः
४१ ४२ प्रत्ययार्थं सीताने दृशीति विश्वासार्थम् ४३ ४४ ४५ हास्यविषये प्रौढाश्च ते कथासु सुज्ञाः ४६ इह एतज्जन्मविषये ४७ सीता
मित्यादेः प्रतीतिशेषः तत्र तद्विषयं किं शुभाशुभं वदंतीत्यर्थः शापितो सिस्वशपथपूर्वपृष्ठामीत्यर्थः ४८ ४९ ५० ५१

वेश्मप्रत्यपादयत् गृहं प्रवेशितवान् ५० यादुष्टेन रावणेन तद्दत्ता बलानीता सापि गृहं प्रवेशितेति अकृत्यमेतदिति शेषः ५१ किंचैवं सति
अस्मदादीनामपि योषितां दुष्कर्ममर्षणं तद्योग्यं सहनयोग्यं भवेत् भविष्यतीत्यर्थः तदेव स्पष्टयति यादृ गिति नियतं नियमेन प्रजास्ता
दृशो भवन्ति राजव्यवहारानुरूपव्यवहारा भवन्तीत्यर्थः ५२ ५३ लोकापवादः कलंकः समानीय अंतः पुरानिष्काश्य रथेन पुनरायाहि

किंतु हत्वा दशग्रीवं सीतामाहृत्य राघवः अमर्षेष्टतः कृत्वा स्ववेश्मप्रत्यपादयत् ५० कीदृशं हृदये तस्य सीता
संभोगजं स्वरवम् यादृ ता किं नेरण्ये रावणेन दुरात्मना ५१ अस्माकमपि दुष्कर्मयोषितां मर्षणं भवेत् यादृ
भवति वै राजा तादृश्यो नियतं प्रजाः ५२ श्रुत्वा तद्वचनं रामः स्वजनान्पर्यपृच्छत तेषां नत्वा ब्रुवन्नाममेवमेतन्न सं
शयः ५३ ततो विसृज्य सचिवान् विजयं स्तुह दस्तथा आहूय लक्ष्मणं रामो वचनं चेदमब्रवीत् ५४ लोकापवा
दस्तु महान् सीतामाश्रित्य मे भवत् सीता प्रातः समानीय वाल्मीके राश्रमांतिके ५५ त्यक्त्वा शीघ्रं रथेन त्वं पुनरा-
याहि लक्ष्मण वक्ष्ये यद्यदि वा किंचित्तदामां हतवानसि ५६ इत्युक्त्वा लक्ष्मणो भीत्या प्रातरुत्थाय जानकीं समंत्रे
ण रथे कृत्वा जगाम सहसा वनम् ५७ वाल्मीके राश्रमस्यां ते त्यक्त्वा सीतामुवाच सः लोकापवादं भीत्या त्वां त्यक्त
वान् राघवो वने ५८ दौषेण कश्चिन्मोमातर्गच्छाश्रमपदं मुनेः इत्युक्त्वा लक्ष्मणः शीघ्रं गतवान् नाम सन्निधिम् ५९
सीतापि दुःस्वसंतं सा विललापाति सुगन्धवत् शिष्यैश्चुत्वा च वाल्मीकिः सीतां ज्ञात्वा स दिव्यधृक् ६०

इत्युक्त्वा सीताया अपिरथेन नयनं सूचितं न तु साक्षात्तथोक्तं तस्यां क्रोधातिशयं द्योतयितुमेव मां हतवानसि अत्रार्थे विपरीतोक्तो महदधप्रयुक्त
प्रायश्चित्तमित्यर्थः ५६ ५७ ५८ ५९ अति सुगन्धवत् अत्यज्ञवत् शिष्यैः शिष्यमुखैः ६०

मुनियोषितामर्पयत् एषा सर्वथारक्षणीयेति तासां हस्ते दत्तवान् ६१ परात्मनः विष्णोः ६२ मुनिसेवितांघ्रिः मुनिभिः सेवितेः ग्रीयस्य मुनी
नां सेवितेः ग्रीयेनेति वा ६३ इति श्रीमत्सकलराजविपदुत्थरणसमर्थेत्यादिविरुदावलीविराजमानस्य हिम्मातिवर्मणः पुत्रस्य श्रीरा
मवर्मणः कृतावध्यात्मरामायणोत्तममहेश्वरसंवादे उत्तरकांडे चतुर्थः सर्गः समाप्तः ४ अथ भगवान् शिवो रामलक्ष्मणसंवादमु-
खेन परंतत्त्वमुपदेष्टुमाह तत इति जगतां यानि मंगलानि आनंदास्तेषामुपजीव्यभूतं मंगलं ब्रह्मानंदः स एवात्मा स्वरूपं तेन एतस्यैवानं
दस्यान्यानि मात्रा मुपजीवन्तीति श्रुतेर्मंगलानां च मंगलमिति स्मृतेश्च किंच जगतां मंगलं कल्याणं यस्मात्तादृशः कल्याणरूप आत्मा सू-

अर्घ्यादिभिः पूजयित्वा समाश्वास्य च जानकीं ज्ञात्वा भविष्यां सकलमर्पयामास योषिताम् ६१ तास्तां संपूजयं
ति स्म सीतां भक्त्या दिनेदिने ज्ञात्वा परात्मनो लक्ष्मीं मुनिवाक्येन योषितः सेवां चक्रुः सदा तस्याः विनयादिभि
रादरात् ६२ रामोऽपि सीतारहितः परात्मा विज्ञानदृक् केवल आदिदेवः संत्यज्य भोगान् खिलान् विरक्तो मुनिव्रतो
भूत् मुनिसेवितांघ्रिः ६३ इति श्रीमदध्यात्मरामायणोत्तरकांडोत्तममहेश्वरसंवादे चतुर्थः सर्गः समाप्तः
४ श्रीमहादेव उवाच ततो जगन्मंगलमंगलात्मना विधाय रामायणकीर्तिमुत्तमां च चारपूर्वाचरितं
रघूत्तमो राजर्षिवयैरभिसेवितं यथा १ सौमित्रिणा पृष्ट उदारबुद्धिना रामः कथाः प्राह पुरातनीः शतभाः राक्षसः प्रमत्त
स्य नृगस्य शापतो हि जस्य तिर्यक् मथाहराधवः २ त्रिस्तया उत्तमांश्चोत्रादीनां मोक्षदत्वेनात्कृतमां रामायणकीर्तिं वाल्मी-

क्यादिकृतनानाविधरामायणप्रवर्तिकां रावणवधादिजां कीर्तिविधाय स्थितो रघूत्तमस्ततः सीतापरित्यागानंतरं पूर्वैः स्ववंशजैराचरितं
प्रजापालनसक्त्या श्रवणादिकं केवलं तत्पूर्वजैरेवाचरितमिति न किंचित् न्यैरपि राजर्षिभ्यै र्यथाभिसेविसंतथा च चारकृतवान् १ उदारा
गुरुदेवविश्वासलक्षणमहागुणवती यद्वा उदारादानशीला बुद्धिर्यस्य तेन पुरातनीः प्राचीनराजसंबन्धिनीः शतभाः धर्माधर्मनिर्णयः प्रमत्त
स्य स्वगोमंडलमिश्रितब्राह्मणगोदानात् प्रमत्तस्य नृगस्य राक्षो हि जस्य शापतिर्यक् माह तेनाज्ञानकृतब्रह्मस्वापहारेण परमधार्मिक-
स्यापि दृश्यते सर्वथा ब्रह्मस्वविमुखताधर्म इति सूचितम् २

एकांते विजने उपस्थितं प्राप्तं विनयान्वितः सन् भक्त्या गुरुरयमिति बुद्ध्या प्रणम्य अनेन गुरुरूपसदनप्रकार उक्तः आसादितं शक्त्यं भावनं
भावनाकरणमंतःकरणं येन सः शक्त्यांतःकरण इति यावत् भगवदुक्तं सत्कथाश्रवणेन शक्त्यांतःकरण इत्यर्थः ३ हे महामते महती
सर्वविषयामतिर्यस्य तस्य संबोधनं त्वं शक्त्यबोधोसि अनवच्छिन्नचैतन्यरूपोसि सर्वदेहिनामात्मासि जीवानां तत्प्रतिबिंबत्वात् अधी-
शोसि अंतर्धामित्वान्नियंतासि वास्तवभेदाभावाच्च सर्वात्मत्वं औपाधिकभेदाच्च नियंतृनियम्यभावो बोध्यः निराकृतिः अस्मदादिवत्
स्वार्जितकर्माधीनशरीराकृतिरहितः नन्वेवं सर्वैः कथमेवं ज्ञायेत आह ज्ञानदृशां स्वयमेवं प्रतीयसे ज्ञायते नेनेति ज्ञानं वेदांतवाक्यजातं

कदाचिदेकांत उपस्थितं प्रभुरामं रमालालितपादपंकजं सौमित्रिरासादितशक्त्यं भावनः प्रणम्य भक्त्या विनया
न्वितो ब्रवीत् १ सौमित्रिः उवाच त्वं शक्त्यबोधोसि हि सर्वदेहिनामात्मास्य धीशोसि निराकृतिः स्वयम् प्रती-
यसे ज्ञानदृशां महामते पदाब्जभृङ्गाहितसंगसंगिनाम् ४ अहंप्रपन्नोस्मि पदाब्जं प्रपन्नो भवापवर्गं तव योगिभा-
वितं यथा ज्ञानमपारवारिधिं स्वरं तरिष्यामि तथा नुशाधिनाम् ५

तदैवदं दर्शनसाधनं येषां तेषां मितिसंबंधसामान्येष्वेष्टीतैरित्यर्थः तादृशदृग्भाभश्च त्वं इत्यधीन इत्याह पादेति त्वच्चरणकमलयो-
र्भृङ्गवदाहितः कृतः संगो येन तादृशांतःकरणसंगवतां त्वच्चरणकमलसंलग्नांतःकरणवतामित्यर्थः ४ अथ प्रार्थयते अहमिति भ-
वस्य संसारस्यापवर्गो निवृत्तिर्यस्मात्तादृशं तव पदाब्जं प्रपन्नोस्मि शरणं प्राप्तोस्मि योगिभावितं योगिभिः संसारमुक्तये भावितं अने-
न तस्य भवापवर्गत्वे सदाचारः प्रमाणमुक्तम् प्रार्थनीयमाह अपारवारिधिरूपं यच्च ज्ञानं संसारमूलकारणं यथा स्वरं कुशेन तरि-
ष्यामि तथा मामनुशाधिशिक्षय अपारवारिधिमित्यनेन सपारप्रसिद्धसमुद्राद्यतिरेक उक्तः अशक्यतरणतान्नेन ध्वनिता ५

अथोत्तरमवतारयति श्रुत्वेति रामः सौमित्रिवचः श्रुत्वा अथ शब्दो वाक्यालंकारे तदा श्रवणा व्यवहितकाले एव प्रपन्नानां भक्तानां मार्तिसंसार
दुःखं हरति तादृशः प्रसन्ना भ्रमादिहीना भक्तानुग्रहपरा च धीर्यस्य सः क्षितिपालानां राज्ञां भूषणभूतो ज्ञानरूपतमस उपशांतयेत दर्शयंतं
धिरार्षः श्रुतिभिः तमेव विदित्वातिमृत्मेतीत्यादि श्रुतिभिः प्रपन्नं तत्फलकत्वेन बाधितं विज्ञानमात्मतत्त्वज्ञानमिति सामान्यतः प्रथमं प्रा
ह ६ अथ तादृशज्ञानप्राप्तये क्रमेण बहिरंगान्तरंगसाधनान्याह आदाविति स्ववर्णाश्रमेषु शास्त्रेण वर्णिताः याः क्रियानित्यनैमित्तिक्य

श्रुत्वाथ सौमित्रिवचो रिवलंतदा प्राह प्रपन्नार्तिहरः प्रसन्नधीः विज्ञानमज्ञानतमोपशांतये श्रुतिप्रपन्नं क्षितिपालभू-
षणः ६ श्रीराम उवाच आदौ स्ववर्णाश्रमवर्णिताः क्रियाः कृत्वा समासादितशक्त्यमानसः समा-
प्यतत्पूर्वमुपात्तसाधनः समाश्रयेत्सद्गुरुमात्मलब्धये ७

तदानीं निरूपास्ताः कृत्वा समासादितशक्त्यमानसः प्राप्तान्तःकरणशक्तिः तत्पूर्वमुपात्तसाधनः तदनुष्ठानपूर्वकमेव उपात्तानि साधना-
नि शमदमादीनियेन तादृशः अनेन कर्मणां बहिरंगत्वं शमादीनामन्तरंगत्वं स्फुटमेवोक्तं किंच शमदमवैराग्यदार्ढ्यपर्यंतं कर्मानुष्ठानमेवेति
सूचितं ततस्तत्कर्मानुष्ठानं समाप्यत्यक्तासन्त्यस्येति यावत् आत्मलब्धये आत्मज्ञानाय तत्फलकाय तत्त्वमस्यादिवाक्यार्थविचाराय स
द्गुरुश्रोत्रियं ब्रह्मनिष्ठमित्यादिलक्षणलक्षितं समाश्रयेत् सेवेन अनेन व्युत्पत्तिबलेन स्वयमेव वाक्यार्थविचारः क्रियमाणो न फलायेति-
सूचितं ७

संसारस्य भ्रममिदं चक्ररूपत्वात्तन्निवृत्तेश्च तत्कारणाज्ञाननिवृत्तिमूलकत्वात् अज्ञाननिवृत्तेश्च तत्त्वज्ञानैकसाध्यत्वात् तत्त्वज्ञानस्य च वै
दांतविचारसाध्यत्वात्तदर्थं गुरुसमाश्रयणमित्याह क्रियेति भवः संसारश्चक्रवद्विपरिवर्तमान इत्येतैकथ्यते तदेवोपपादयति आह सा
आदरपूर्वं पूर्वजन्मार्जिता क्रिया एतस्य शरीरोद्भवस्य जन्मनो हेतुः तत्र जन्मनिसुरागिणो विषयाभिलाषवतः तौ शास्त्रप्रसिद्धौ धर्मे त
रौ धर्माधर्मौ प्रियाप्रियोऽसुखदुःखजनकौ भवतः कस्यचिदधर्मे एव सुखत्वबुद्ध्या प्रवृत्तिः कस्यचित्धर्मे एव कदाचिदित्यप्युक्तम् एवं
तत्रोत्पादितकर्मणा पुनः शरीरं पुनः क्रिया इत्येवं चक्रवद्विपरिवृत्तिः यथा च केभ्यः प्रामाण्यमाणेऽधोभागः कदाचिदुपरि उपरितनश्चाधः पु

क्रियाशरीरोद्भवहेतुराह ता प्रियाप्रियो तौ भवतः सुरागिणः धर्मे तौ तत्र पुनः शरीरकं पुनः क्रियाश्चक्रवदीर्यते
भवः ८ अज्ञानमेवास्य हि मूलकारणं तद्ज्ञानमेवात्र विधौ विधीयते विद्यैष तन्नाशविधौ पटीयसी न कर्म तज्जं
सविरोधमीरितम् ९

नरुपरिपुनरध एव जन्मक्रिययोर्जन्यजनकभावेन परिवृत्तिरिति बोध्यं ८ तस्य चाज्ञानमेव मूलमित्याह ज्ञानमेवेति अत्र विधौ संसारनि
वृत्तिलक्षणो कर्तव्ये तद्ज्ञानमेव मूलकारणत्वादज्ञानहानमेव विधीयते साधनत्वेनेति शेषः ननु कर्मैव तन्नाशकमस्ति किं ज्ञानेनेत्याशं
क्याह विद्यैव ज्ञानमेव तन्नाशविधौ मूलाज्ञाननाशने पटीयसी समर्थानकर्मसमर्थमिति शेषः यतस्तत्तज्जं अज्ञानजं आत्मस्वरूपा
ज्ञानजन्यं देहाद्यभिमानजन्यत्वात्कर्मणो ज्ञानजन्यत्वं बोध्यं ननु तज्जन्यस्यापि तन्नाशकत्वं ह्यश्विककर्कट्यादौ दृष्टमित्याशंक्य तज्जन्य
त्वं ज्ञाननाशकत्वे प्रयोजकं किंतु सविरोधत्वमेवेत्याह यत्सविरोधं तदीरितं नाशकमुक्तमित्यर्थः ९ ७ ७ ७

अतएवकर्मणानाज्ञानहानिरित्याह नाज्ञानेत्यादियतः कर्मणाविरोधाभावात्ताज्ञाननाशोनापिरागनाशोवस्तुतः कर्मानुष्ठानात्पुनः सदोषं
क्षयिष्णुफलत्वादोषविशिष्टं कर्मैवोद्भवेत् कर्मणश्च पुनः संसार एवेति न मुक्तिं प्रत्याशात तस्माद्बुधो विवेकी ज्ञानविचारवान् ज्ञायतेने-
नेति ज्ञानं वेदांतवाक्यंतद्विचारवान् भवेत् १० इदानीं ज्ञानस्यैव मोक्षहेतुत्वं वक्तुं ज्ञानकर्मसमुच्चयवाददूषणायानुवदतिसार्धेन न न्विति
शंकायां यथाविद्यावेदमुरवेन श्रुतिपुराणलक्षणो न ब्रह्मविदाप्नोति परमित्यादिना पुरुषार्थसाधनमुक्ता तथा उभाभ्यामेव पक्षाभ्यां यथा रवेपक्षि
पांगतिः तथैव ज्ञानकर्मभ्यां प्राप्यते ब्रह्मशाश्वतमित्यादिना क्रियापितत्साधनत्वेनोक्ता किंच क्रियाकर्तव्यताद्वितीयार्थे प्रथमाकर्तव्यतया आ

नाज्ञानहानिर्न च रागसंक्षयो भवेत्ततः कर्मसदोषमुद्भवेत् ततः पुनः संसृतिरप्यवारिता तस्माद्बुधो ज्ञानविचा-
रवान् भवेत् १० ननु क्रियावेदमुरवेन चोदिता तथैव विद्यापुरुषार्थसाधनम् कर्तव्यताप्राणभूतः प्रचोदिता विद्या
सहायत्वमुपैतिसा पुनः ११ कर्मोद्धतौ दोषमपि श्रुतिर्जगौ तस्मात्सदा कार्यमिदं मुमुक्षुणा ननु स्वतंत्रा भवकार्य-
कारिणी विद्या न किंचिन्मनसाप्यपेक्षते १२

वश्य के कृत्यः अवश्य कर्तव्यतया प्रचोदितानि त्यनैमित्तिकरूपा एवं च तदकरणे प्रत्यवायोत्पत्त्या ज्ञानोत्पत्तिरेव न स्यात् तस्मात्सा पुनर्विद्या
यां सहायत्वं प्राप्नोति यदेजननीयेयथा दंडचक्रादीनां परस्परसहायता ११ कर्तव्यतेति स्वोक्तमेव विवृणोति कर्मेति वीरहावा एष देवानां
योनिमुद्भासयते यावज्जीवमग्निहोत्रं जहोतीति श्रुतिः तत्र सिद्धांती शंकते न न्विति ध्रुवं स्थिरं कार्यमिदं पुरुषार्थमोक्षजनिका विद्यायतः
स्वतंत्रा विनापि सहायेन स्वकार्यसंपादने समर्था यथा तेजस्तिमिरनिवर्तने समर्थं मनसापि किंचित्सहायभूतं वस्तु नापेक्षते तथा फले जननी
ये सहायांतरसंभावनापि नैति भावः अनेन विद्याफलजनने निरपेक्षा स्वतंत्रत्वात्तजोवदित्यनुमानं सूचितम् १२ ५ ५

समुच्चयवादीपरिहरतिनेति त्वदुक्तंनेत्यर्थः सत्यकार्यः अक्षय्यं ह वै चातुर्मास्ययाजिनः स्मृतं भवतीत्यादिवेदेन बोधितः स्थिरकार्योपि
अध्वरः यथान्यानपिकारकादिकान् आरादुपकारकप्रयाजाद्यंगानि देशकालादीनि च प्रकांक्षते तथा विद्यापि अग्निहोत्रं जहोतीत्यादिवि-
धिवाक्यतः तत्समूहेन प्रकाशितैः कर्मभिः सहितैव मुक्तये विशिष्यत इत्यर्थः विद्याफलदाने कर्मापेक्षा अंगित्वात् प्रयाजाद्यंगापेक्षदर्शा-
दिवदितिसत्प्रतिपक्षानुमानमनेन सूचितम् १३ तदनूद्यसिद्धांतीदूषयति केचिदिति ये केचिद्वितर्कवादिन इति ज्ञानकर्मणी समुच्चित्यमुक्ति-
साधनं वदन्ति तदप्यसत् यथा केवलं कर्ममोक्षसाधनमित्यसत् तथा तच्चिलितमित्यप्यसत् तत्र हेतुर्दृष्टविरोधकारणात् दृष्टोयो विरोधः सर्व-
लोकदृष्टविरोधरूपात्कारणान्तदसदित्यर्थः विरोधमेवाह देहाभिमानात् क्रियावर्धते अनात्मनि देहादावात्मत्वाऽभिमानात् क्रियावृद्धिः विद्या-

नसत्यकार्योपि हि यद्दध्वरः प्रकांक्षतेन्यानपिकारकादिकान् तथैव विद्याविधितः प्रकाशितैर्विशिष्यते कर्मभिरे-
व मुक्तये १३ केचिद्वदन्तीति वितर्कवादिनस्तदप्यसद्दृष्टविरोधकारणात् देहाभिमानादभिवर्धते क्रियाविद्याग-
ताहं कृतितः प्रसिद्ध्यति १४ विशुद्धविज्ञानविरोचनां चिता विद्यात्मवृत्तिश्चरमेति भण्यते उदेतिकर्माखिलका-
रकादिभिर्निहन्ति विद्यारिखलकारकादिकम् १५ तु गताहं कृतितः गताहं कृतिर्यस्य तस्य नष्टाहं कृतेः प्रसिद्ध्यति सार्वविभक्तिक-

स्तसिः एवं चाहंकारसत्तामूलकत्वात् क्रियाज्ञानयोः समुच्चयो विरुद्ध इत्यर्थः १४ अथ पूर्वपक्षक्तानुमानं दूषयन् विद्यास्वरूपमाह विशुद्धं
विज्ञानं येभ्यस्तेषां वेदांतवाक्यानां यद्विशेषणरोचनं रलयोरभेदादालोचनं विचारस्तेनां चिता प्रापिताया चरमा आत्मावृत्तिर्ब्रह्माकारांतः कर-
णवृत्तिः सा विद्येति भण्यते विद्वद्भिरिति शेषः पुनः समुच्चयवारणाय विद्याकर्मणोर्वैषम्यमाह कर्मयज्ञादि अखिलकारकादिभिः कर्तव्यक-
र्मादिभिरंगैश्च सहितं सदुदेति फलायोन्मुखं भवति विद्या पुनरखिलकारकादिनिहन्ति तत्र कर्तृत्वादिवुद्धिनिहन्ति सकलव्यापारस्यामेन ब्र-
ह्मणिसमाप्तिर्हि विद्या अतः सोत्पत्तौ चित्तशुद्धिद्वारा कर्मसापेक्षा फले जनयितव्ये तन्निरपेक्षैव अन्यथा विद्यास्वरूपस्यैव भंगापत्तिरि-
ति पूर्वपक्ष्युक्तहेतोरसिद्धिरिति भावः १५

उपसंहरन्मुमुक्षोर्हृत्तिप्रकारमाह तस्मादिति विद्याविरोधात्विद्यायाः कर्मणा सह विरोधेन समुच्चयोन भवेत्तस्मात्सुधीर्मुमुक्षुरशेषतः
कर्मत्यजेत् काम्यं तु सर्वथा त्याज्यमेव नित्यनैमित्तिकमपि यावच्चित्तशुद्धिस्तावत्कर्तव्यमेव ततोऽपि ब्रह्मणि चित्तस्थैर्यपर्यंतं कर्तव्यं एव त
तस्तदनुसंधानप्रतिबंधकत्वात्प्रयोजनाभावाच्च तदपित्याज्यमेवेति भावः इदानीं मुमुक्षोः कर्तव्यमाह निवृत्ता सर्वेषां मिन्द्रियाणां गोचरा
विषया शब्दादयो यस्मात्तादृशः सन् आत्मनः सच्चिदानंदस्यानुसंधानमेव परमयनं प्राप्यं यस्य तथाविधो भवेत् अत्रेन्द्रियप्रत्याहारः क

तस्मात्त्यजेत्कार्यमशेषतः सुधीर्विद्याविरोधान्न समुच्चयो भवेत् आत्मानुसंधानपरायणः सदा निवृत्त
सर्वेन्द्रियवृत्तिगोचरः १६ यावच्छरीरादिषु मायया त्मधीस्तावद्विधेयो विधिवादकर्मणाम् नेतीति वाक्ये
रखिलं निषिध्य तत्ज्ञात्वा परात्मानमथ त्यजेत् क्रियाः १७

तव्यत्वेनोक्तस्तेन तत्पूर्वप्राणायामाद्यर्थादाक्षिप्तम् १६ रागिविरागिभेदेन कर्मणां कर्तव्यतां आह यावदिति मायया विद्यया शरीरादि
ष्वनात्मसु आत्मधीरहं कर्तेत्यादिरूपाया च हर्तते तावद्विधिवादकर्मणां विधिर्यजेतेत्यादिवादः कर्तव्यता बोधकोयेषां कर्मणां विधेयो
वरीवर्तितकर्मता भवेत् तदपगमे तु तदखिलं जगत् नेतीति वाक्यैः अथात आदेशो नेति नेतीत्यादि वाक्यैर्निषिध्य मिथ्यात्वेन निर्णी
यत हिलक्षणतया सत्यत्वेन परात्मस्वरूपं ज्ञात्वा क्रियास्त्यजेत् निरूपितमेतत् १७

आत्मविज्ञाने सत्यवश्यमविद्यानिवर्तन इत्याह यदेति आत्मनि शक्त्येनः करणे परात्मन ईशस्यात्मनो जीवस्य च यो विभेदो मायांतः करणरूपो पाधि
इत्यहो विभेदो भेदस्तस्य भेदकं नाशकं भास्वरं प्रकाशशीलं यद्विज्ञानं इतर ह्यस्य पमर्दनपूर्वकं ब्रह्माकारारवंडावृत्तिर्यदावभाति असंभावनादि-
तिरस्कारेणोदेति तदैव सकारकजन्मांतरप्रापककर्मसहिता माया तत्तज्जीवोपाधिभूता विद्यांजसा झरिति विलीयते नश्यति ननु तन्नाशोपि संसा-
रनाशः कथमतो मायाविशेषणम् आत्मसंस्तृतेः कारणं संसारस्योपादानं कारणमेवं च तन्नाशो कार्यनाशो भवत्येवेति भावः १८ उक्तमेवार्थं पुन-
र्दातव्यमिहाह श्रुतीति तत्त्वमसीत्यादिश्रुतिरूपैः प्रमाणैस्तज्जनितज्ञानेन नाशिता सा विद्या कथमपि कार्यकारिणी भविष्यती का कुरन्नसर्वथानेत्यर्थः

यदा परात्मात्मविभेदभेदकं विज्ञानमात्मन्यवभाति भास्वरम् तदैव माया प्रविलीयते जसा सकारकाकारण
मात्मसंस्तृतेः १८ श्रुतिप्रमाणाभि विनाशिता च सा कथं भविष्यत्यपि कार्यकारिणी विज्ञानमात्रादमला द्विती-
यतस्तस्मादविद्या न पुनर्भविष्यति १९ यदि स्मृत्तज्ञानपुनः प्रसूयते कर्त्ताहमस्येति मतिः कथं भवेत् तस्मात्स्व-
तंत्रान किमप्यपेक्षते विद्याविमोक्षाय विभाति केवला २०

असतः कार्यकारित्वासंभवादिति भावः पुनश्च तस्य नोद्भव इत्याह विज्ञानमात्रादिति अमला द्वितीयतः श्रद्धाद्वितीयात्मविषयकविज्ञानमा-
त्रादितरा सह कृतान्निदध्यासनपरिपाकजातज्ञानाद्यतो नष्टा तस्मात्सा पुनर्न भविष्यति रज्ज्वज्ञानमूलकस्य सर्पस्य रज्जुज्ञानेन निवृत्तस्य य-
थान पुनरुत्पत्तिरिति भावः १९ विद्याया इतरनिरपेक्षाया एव मोक्षकारणत्वमुक्तं युक्तिपूर्वकं पुनः कथयति श्रोतृदातव्यमयदीति यदि नष्टा त-
त्त्वज्ञाननाशिता सा न पुनः प्रसूयते नोत्पद्यते तदा कारणाभावादहं मतिः कथं भवेत् कथमपि न भवेदित्यर्थः तदभावाच्च तत्काले कर्माभाव इति
स्वफलजनने सा स्वतंत्रा इतरनिरपेक्षैव न किमप्यपेक्षते द्वितीयस्यासंभवात् अतः केवलाः सहायैव विमोक्षाय विभाति तत्फलिका भवतीत्य-
र्थः २०

अत्रार्थे श्रुतिरपि प्रमाणमित्याह सेति सा प्रसिद्धान कर्मणान प्रजयाधनेन त्यागेनैके असृतत्वमान शरित्यादिका तैत्तिरीयश्रुतिः प्रशस्तानामर्थवा
दैः प्राशस्त्येन बोधितानामपि कर्मणां न्यासं त्यागं सादरं स्फुटमाह ननु कर्मसमुच्चयमित्यर्थः तथा वाजिनां वाजसनेयिनां एतावदरेखत्वमृतत्वमि
त्यादिका ज्ञानं विमोक्षाय साधनं न कर्मेत्येतदाह २१ अहंकारत्यागरूपकारणवैषम्यात् क्रियाज्ञानयोर्वैषम्यमुक्ता फलप्रयुक्तमपि वैषम्यमाह
विद्येति हे समुच्चयवादिन् त्वया क्रतुरग्निषोमादिर्विद्यासमत्वेन दर्शितः परंतु समो दृष्टांतो नोदाहृतः अनेन क्रतुर्विद्यासमः श्रुतिबोधितकर्तव्य
ताकत्वात् इत्यनुमानं निरस्तं दृष्टांताभावात् अण्वप्येवानुमानं न व्यतिरेकीति भावः एतच्चाकरे विस्तरेण प्रपंचितं ननु विद्याकर्मणी समे एक

सा तैत्तिरीयश्रुतिराह सादरं न्यासं प्रशस्तारिविलकर्मणां स्फुटम् एतावदित्याह च वाजिनां श्रुतिज्ञानं विमोक्षाय न क
र्मसाधनम् २१ विद्यासमत्वेन तु दर्शितस्त्वया क्रतुर्न दृष्टांत उदाहृतः समः फलैः पृथक्काहुकारकैः क्रतुः संसा
ध्यते ज्ञानमतो विपर्ययम् २२ सप्रत्यवायौ त्द्यहमित्यनात्मधीरज्ञप्रसिद्धान्तु तत्त्वदर्शिनिः तस्माद्बुधैस्त्याज्य
मपि क्रियात्मभिर्विधानतः कर्मविधिप्रकाशितम् २३

फलत्वाच्चक्रदंडादिवदित्यनुमानमिति चेत्तत्राह फलैः पृथक्का
त् षष्ठ्यर्थे तृतीयाफलानां भेदादित्यर्थः एवं च स्वरूपा सिद्धो हेतुरिति भावः समानकारकत्वमपि हेतोर्नैत्याह क्रतुर्बहुभिः कारकैरहं सम
ताभिमानरूपैरांतरैर्बाह्यैश्च देशकालादि नियमैश्च साध्यते ज्ञानं त्वतो विपर्ययवदतो न तयोः साम्यमिति भावः २२ नन्वकरणे प्रत्यवायभि
या कर्मकार्यमिति चेन्नेत्याह सप्रत्यवाय इति कर्मत्यागेन हि निश्चयेनाहं प्रत्यवायसहितो भविष्यामीत्येवं शक्त्यात्मनि अनात्मधर्मस्य धीरज्ञस्य त
त्त्वज्ञानविकलस्य प्रसिद्धान्तु तत्त्वदर्शिनिः तस्याहं बुद्धेरभावात् पापादेरनात्मधर्मतानि श्रव्याच्च तस्माद्बुधैः कर्मक्रियात्मभिः षष्ठ्यर्थे तृतीया क्रिया
फलसक्तचित्तानां विधानतो विधानेन इति कर्तव्यतया युक्तं कर्मविधिभिरवश्यं कर्तव्यतया बोधितमपित्याज्यमित्यर्थः २३

अथ विरक्तस्य कार्यमाह श्रद्धेति गुरुशास्त्रयोर्विश्वासः श्रद्धातदन्वितो बुभुक्षुः श्रद्धमानसोऽपि निष्कामकर्मानुष्ठानां कुल्यमानसश्च गुरोः प्रसादाद्बुद्धतस्तत्त्वमसीति वाक्यतः श्रुतमात्मजीवयोरेकात्म्यं विज्ञाय मनननिदिध्यासनपरिपाकाभ्यां साक्षात्कृत्य च एवार्थः साक्षात्कृत्यैव स्वरूपमवेत् सकलदुःखहीनो भवेदित्यर्थः अप्रकंपनः विषयाऽभिलाषाक्षोभितांतःकरणः २४ महावाक्यं विवरीतुं वाक्यार्थस्य पदार्थबोधपूर्वकत्वमाह आदाविति विधानतः अत्र मप्रमादराहित्येन वाक्यार्थविज्ञानस्य विधाबुत्पत्तौ आदौ प्रथमं मुख्यमिति यावत् पदार्थावगतिः करणं हि प्रसिद्धं तस्य पदत्रयंतत्त्वमसीति तत्र तत्पदार्थः परमात्मा सर्वज्ञत्वादिगुणः त्वंपदार्थो जीवः अनयोस्तत्त्वंपदार्थयोरेकात्म्यंतद्बोधक

श्रद्धात्तत्त्वतस्तत्त्वमसीति वाक्यतो गुरोः प्रसादादपि श्रद्धमानसः विज्ञाय चैकात्म्यमथात्मजीवयोः स्वरूपमवेत् नैरुरि-
वाप्रकंपनः २४ आदौ पदार्थावगतिर्हि कारणं वाक्यार्थविज्ञानविधौ विधानतः तत्त्वंपदार्थोपरमात्मजीवकावसीति
चैकात्म्यमथानयोर्भवेत् २५ प्रत्यक्परोक्षादिविरोधमात्मनोर्विहाय संगृह्यतयोश्चिदात्मताम् संशोधितां लक्षण-
याचलक्षितां ज्ञात्वा स्वमात्मानमथाद्वयो भवेत् २६

मसीतिपदं २५ ननु सर्वज्ञत्वादिगुणस्येशस्य किंचित्ज्ञत्वधर्मवता जीवेनैकात्म्यं विसद्धमित्याशंक्याह प्रत्यगिति अहंबुद्धिवेद्यत्वं प्रत्यक्तं-
जीवधर्मः परोक्षत्वमीशधर्मस्तदादिधर्मकृतमात्मनोः परमात्मजीवात्मनोर्विरोधं विहाय त्यक्त्वा तयोः संशोधितां युक्तिभिः सम्यग्विचारितां
तत्त्वंपदाभ्यां शक्यभावेऽपि वक्ष्यमाणं प्रकार्यालक्षणाया लक्षितां चिदात्मतां संगृह्य तत्त्वंपदोपस्थिति विषयां कृत्वा स्वमात्मानं तथा ज्ञात्वा
थैकात्म्यज्ञानानंतरं अद्वयो भवेत् चित्स्वरूपतां प्राप्त इव भवेत् पूर्वमपि तत्स्वरूप एव विस्मृतकंठचामीकरन्यायेन च तत्प्राप्तिरत इवेति उक्तं अ-
यं भावः तत्त्वंपदयोर्द्वावर्थो वाच्यो लक्ष्यश्च तत्र तत्पदस्य मायोपाधिः सर्वज्ञत्वादिविशिष्टो वाच्यः त्वंपदस्यापि किंचित्ज्ञत्वादिविशिष्टो माया-
कार्याविद्योपाधिरविद्यावदंतः करणोपाधिर्वाच्यः उभयोरपि विशेषणां शत्यागेन श्रद्धाश्चिदात्मा लक्ष्यः तत्र वाच्ययोर्विरुद्धधर्मकत्वादौक्या
संभवेऽपि लक्ष्ययोरेक्यनिर्बाधमेवेति २६

उक्तलक्षणास्वरूपमाह एकात्मकत्वादिति जहती लक्षणा जहत्स्वार्थलक्षणा यथा गंगायां घोष इत्यत्र गंगापदार्थस्य प्रवाहस्य घोषाधारतानुपपत्त्या सर्वथा तत्परित्यागेन तीररूपार्थलक्षणा सा प्रकृतेन एकात्मकत्वात् विशेष्यांशस्यैकत्वात् सर्वथा स्वार्थत्यागाभावात् तथा जहल्लक्षणा जहत्स्वार्थलक्षणावत्वमपि अत्र न संभवति यथा काकेष्योदधिरक्ष्यतामित्यादौ काकपदस्य स्वार्थत्यागेनैव दध्युपघातके लक्षणा सापि न विरोधतः विशेषणत्यागेन सर्वथा स्वार्थत्यागाभावात् अतो भागलक्षणा जहदजहल्लक्षणा युज्येत अदोषतः पूर्वोक्तदोषाभावात् विशेष्यांशस्यात्याग विशेषणांशस्य त्यागाच्च तत्र दृष्टान्तः सोयं पदार्थाविव यथा सोयं देवदत्त इत्यत्र तद्देशादिविशिष्टोतीतानुभवविषयो वा तस्यार्थः एतद्देशादि

एकात्मकत्वाज्जहती न संभवेत्तथा जहल्लक्षणा ताविरोधतः सोयं पदार्थाविव भागलक्षणा युज्येत तत्त्वं पदयोरदोषतः २७ रसादिपञ्चीकृतभूतसंभवं भोगालयंदुःखस्वरवादिकर्मणाम् शरीरमाद्यंतवदादिकर्मजं मायामयं स्थूलमुपाधिमात्मनः २८

विशिष्टो नुभूयमानो वेदंशब्दार्थः तयोश्च विरुद्धविशेषणकत्वादौक्या संभवेन देशादिरूपविशेषणत्यागेनानुभवगतातीतत्वादिविशेषणत्यागेन बालक्षणयैक्यं तद्वदिति भावः २७ अथ त्याज्यत्वाय जीवोपाधिमाह रसादीति रसादृष्ट्या आदिर्येषां तानि पञ्चीकृतानि यानि भूतानि तेभ्यः संभवो यस्य तत् पञ्चीकरणं चेत्थं एकैकं भूतं द्विधा विभज्य तत्रैकं भागं चतुर्धा विभज्य तेषां भागानां स्वेतरभूतचतुष्टयीयार्धभागचतुष्टये संयोजने एकैकं भूतं पञ्चात्मकं भवति भागाधिक्याच्च प्रातिस्विकतया भूरादिव्यवहारोपि स्वरवदुःखयोरादीनियानिकर्माणि तेषां भोगस्तत्कर्मजस्वरवदुःखानुभवस्तस्यालयमाश्रयभूतमाद्यंतवत् उत्पत्तिनाशयोगि आदिकर्मजं प्राग्भावीयकर्मजन्यं मायामयं परंपर्यामायाविकारः तद्विकारभूतविकारत्वात् एतच्छरीरमात्मनः स्थूलमुपाधिं वदंति इति शेषः २८

अ० रा०
१९

अथ सूक्ष्मोपाधिमाह सूक्ष्ममिति बुधा अन्यत्र स्थूलशरीरविलक्षणं शरीरं लिङ्गदेहाख्यं आत्मनोपाधिं विदुः तत्स्वरूपमाह सूक्ष्मं चतुराद्य-
विषयः मनो बुद्धिदशोन्द्रियैः प्राणैश्च युतं संकल्पात्मकं मनः निश्चयात्मिका बुद्धिः घ्राणरसनचक्षुस्त्वक्श्रोत्रेति पञ्च ज्ञानेन्द्रियाणि वाक्पा-
णि पादपायूपस्थानिकमैन्द्रियाणि प्राणापानव्यानोदानसमानाश्च प्राणास्तैर्युतं एतत्सप्तदशसमुदायात्मकं तदाधारभूतान्याहा पञ्ची-
कृतभूतसंभवन्तेभ्य उत्पन्नं अतएवाट्टयन्तथा भोक्तुः स्वरवादेः स्वरबहुः स्वाद्यनुभवस्यानुसाधनं स्थूलशरीरस्यैतदनुगतस्यैव भोगसा-

उ० का०

सूक्ष्मं मनो बुद्धिदशोन्द्रियैर्युतं प्राणैरपञ्चीकृतभूतसंभवम् भोक्तुः स्वरवादेरनुसाधनं भवेच्छरीरमन्यद्दिदुरात्मनो
बुधाः २९ अनाद्यनिर्वाच्यमपीह कारणं मायाप्रधानं तु परं शरीरकम् उपाधिभेदात्तु यतः पृथक् स्थितं स्वा-
त्मानमात्मन्यवधारयेत् क्रमात् ३०

धनमिति भावः एतद्वियोगेनैव मरणव्यवहार इति बोध्यम् २९ इति जीवोपाधिद्वयमुक्त्वा ईशोपाधिमाह अनादीति अनादि उत्पत्तिहीनं
नानाविधपरिणामशालितया परिणामरूपेण नश्वरमिति अनादित्वमात्रोक्त्या सूचितम् अनिर्वाच्यं सत्त्वासत्त्वाभ्यां निर्वक्तुमशक्यं का-
रणम् सकलप्रपञ्चस्य जनकं ईदृशी माया तु ब्रह्मणः परं ईश्वरव्यवहारसंपादकत्वात् उत्कृष्टं प्रधानं शरीरकं स्वार्थैकः एवमुपाधिभेदादेक-
मेव चैतन्यं यतः पृथक् स्थितं जीव ईश इति भेदबुद्धिर्विषयमतो लक्षणयोपाधिपरित्यागेन स्वात्मानं आत्मनि अवधारयेदभेदेन जानीया-
त् क्रमात् श्रवणमनननिदिध्यासनक्रमेणेत्यर्थः ३०

१९

अथवाक्यार्थविचारफलमाह कोशेष्विति आनंदमयस्य ब्रह्मत्वे अन्नमयप्राणमयमनोमयविज्ञानमयेषु चतुर्षु कोशेषु तत्तत्संगान्ततदा कृतिर्वि-
 भातियथा जपादिसंगात् स्फटिकोनेका कृतिर्भाति आनंदमयस्यापि जीवत्ववादिनां तु तेन सह पंचसूकोशेष्विति बोध्यं अस्मिन् महावाक्ये परितो वि-
 चारिते सम्यग्विचारिते सत्ययमात्मा संगरूपः अन्नमयादिभिः संगरहितः असंगो न हि सज्जते इति श्रुतेः अजो ह्यश्वविज्ञायते स्थूलो ह मि-
 त्यादिस्त्वज्ञस्य तत्तत्कोशसंगात् प्रतीतिः स्फटिकवत् तत्त्वज्ञस्य तु न तथा प्रतीतिरिति भावः एवं च तत्तदुपाधिकृततत्तद्रूपता प्रतीतिनिरास-
 एव विचारफलमिति भावः ३१ जाग्रदाद्यवस्थापि बुद्धिधर्मो नात्मधर्म इत्याह बुद्धेरिति इह आत्मनि स्वप्नादिभेदेन जाग्रत्स्वप्नसुषुप्तिभेदेन या-

कोशेषु पंचस्वपितत्तदा कृतिर्विभातिसंगात् स्फटिकोपलो यथा असंगरूपो यमजो यतो ह्यो विज्ञायते स्मिन् परितो विचा-
 रिते ३१ बुद्धेस्त्रिधा वृत्तिरपीह दृश्यते स्वप्नादिभेदेन गुणत्रयात्मनः अन्योन्यतो स्मिन् व्यभिचारतो मृषानित्ये परे
 ब्रह्मणिकेवलेशिवे ३२

त्रिधा वृत्तिर्दृश्यते सापि गुणत्रयात्मनः सत्वरज-
 स्तमो रूपा गुणत्रयस्वरूपाया बुद्धेर्धर्मः उक्तावस्थात्रयस्योक्तमूलकत्वात् एतदवस्थानत्रयस्यास्मिन् अवस्थानं व्यभिचारतो मृषा बुध्यध्या-
 सनिबंधनं न तु वास्तवमित्यर्थः अन्योन्यतो व्यभिचारतस्तस्यावस्थात्रयस्य स्वरूपतो मृषात्वात् तद्ज्ञानस्य मृषात्वमेव स्वप्नकाले जाग्रत्सुषुप्त्यो-
 रभावात् जाग्रत इति इतरद्वयस्याभावात् सूप्तावितरयोरभावात् परस्परं व्यभिचारो बोध्यः आत्मनस्तदनाश्रयत्वं विशेषणैराहनित्ये उत्पत्ति-
 नाशशून्ये परे गुणत्रयातीते ब्रह्मणि व्यापके केवलेऽसंगेशिवे आनंदरूपे एवं भूते सदैकरसे परस्परव्यभिचारधर्माधानमसंभवीति भावः ३२

अ० रा०
२०

अथत्याज्यत्वायसंसारमूलभूतांवृत्तिमाह देहेति एषांसंघात् इतरेतराध्यासविषयात् अजस्रं यावद्विद्योबुद्धेर्वृत्तिस्तमो मूलतयाज्ञलक्षणा
अज्ञत्वज्ञापिकायावत्परिवर्तते तावद्भवोद्भवः संसारोद्भवो भवेत् तमः पदं रजसोऽप्युपलक्षणम् रजस्तमः प्रधाना बुद्धिः संसारहेतुत्वात् सर्वथा
त्याज्येति भावः ३३ कृतमहावाक्यविचारस्य कर्तव्यमाहनेतीति अथात आदेशो नेति नेतीति प्रमाणेन निराकृतं मिथ्यात्वेन गृहीतमखिलं जग
द्येन सः ततो हृदा सत्त्वप्रधानेन मनसा सम्यगात्वादितं चिह्नं क्षणं घनामृतं दुःखासंभिन्नं सुखं येन सः स्वर्गादितु परिणामदुःखत्वात्तत्संभिन्न

उ० का०

देहेन्द्रियप्राणमनश्चिदात्मनां संघादजस्रं परिवर्तते धियः वृत्तिस्तमो मूलतयाज्ञलक्षणायावद्भवेत्तावदसो भवोद्भ-
वः ३३ नेति प्रमाणेन निराकृताखिलो हृदा सभास्वादितचिह्ननामृतः त्यजेदशेषं जगदात्त षड्रसं पीत्वा यथांशः
प्रजहाति तत्फलम् ३४

मेव एवंभूतो शेषं जगत् देहेन्द्रियादिदृश्यसमूहं त्यजेत् हानी पादान बुद्धि विषयं न कुर्यात् किं तूदासीनस्तत्र भवेत् ननु देहेन्द्रियादिभिरे
व तत्तज्ज्ञानलाभात् कथमुपजीव्यस्य त्याग इत्याशंक्य दृष्टान्तदर्शनेन परिहरति यथा तृषावान् आत्तः षड्रसो माधुर्यं येन तादृशानारीके रना
रंगादि फलांतर्वर्त्य भः पीत्वा तत्स्थानभूतं तत्फलं जहाति तत्रोदासीनो भवति तद्वत् सर्वदृश्यसारांशो ब्रह्मा तच्छाप्ते सति निःसारं दृश्यं नोपादेयं
नापि हेयमिति भावः यतो भयादिसंभावना तद्देयमित्युच्यते ३४

२०

इतरस्यानित्यत्वेन तत्र वैराग्यार्थमात्मन एव नित्यत्वमाह कदाचिदिति कदापीत्यर्थः अनवः उत्पत्त्यनंतरं विद्यमानो हि नवः तेन जन्मानं
तरास्तित्वं व्यावर्तितं नवत्वाभावेनैकजीर्णत्वाभावादवस्थांतरापत्तिरूपपरिणामोपि निरस्तः अनेन जायते स्तिविपरिणमते वर्धते पक्षी
यतेन श्यतीति षड्भावविकारराहित्यमुक्तम् एवं चैतद्भिन्नं सर्वमुक्तं षड्भावविकारवत्त्वाद नित्यमिति ततो विरज्येतेति बोधितं यत ईदृ-
शोऽतएव निरस्तः सर्वस्य देहो द्रियादेरतिशयो महत्त्वं येन स्वलाभात्सः यल्लाभान्नापरोलाभ इति श्रुतेः यतः स्रवात्मकः आनंदस्वरू-
पः स्वयंप्रभः स्वप्रकाशदेहो द्रियादिस्तदुःखरूपः परप्रकाशश्च यस्य भासा सर्वमिदं विभातीति श्रुतेः सर्वगतो व्यापकः अयमहंबुद्धि

कदाचिदात्मानमृतो न जायते न क्षीयते नापि विवर्धतेऽनवः निरस्तसर्वातिशयः स्रवात्मकः स्वयंप्रभः
सर्वगतो यमद्वयः ३५ एवंविधे ज्ञानमये स्रवात्मके कथं भवोदुःखमयः प्रतीयते अज्ञानतोभ्यास
वशात्प्रकाशते ज्ञाने विलीयते विरोधतः क्षणात् ३६

विषयः प्रत्यगात्मापि अद्वयः उक्ताद्वयब्रह्मस्वरूप एव न ततोतिरक्त इति भावः अयमात्मा ब्रह्मेति श्रुतेः ३५ नन्वेवंविधे विकारशून्ये
आत्मनि जन्ममरणादिप्रवाहरूपसंसारभानं कथमिति शङ्कते एवंविधे इति दुःखमयदुःखप्रचुरः उत्तरयति अज्ञानमूलको यो भ्यासो
देहांतः करणादौ अहंममेत्यध्यासस्तद्वशात् एवं च भ्रान्तिरूपा तत्प्रतीतिरिति भावः नन्वेवं कथं तस्य संसारस्य निवृत्तिस्तत्राह ज्ञाने इति आ-
विर्भूते इति शेषः ज्ञानस्याज्ञानविरोधित्वात्तदुत्पत्तिक्षण एव कारणभूता ज्ञाननाशात्तत्कार्यसंसारस्यापि विलय इत्यर्थः यथारज्जौ सर्पस्य लय
इत्यर्थः ३६

अथाध्यासलक्षणमाह यदन्यदिति यदन्यत्सर्पादिकमन्यत्रज्वादौऽत्रमाद्रुमजनकादौषाद्विभाव्यतेविज्ञायतेः मुंविपश्चितोविद्वांसोऽध्या-
सइत्याहुः यथासर्पभूतेरज्वादौअहिविभावनंसर्पारोपोरज्वबुद्धिमूलकस्तद्वदीश्वरेपिजगद्देहादिसंसारत्मात्मकंसर्वविभाव्यतेआत्मज्ञानाभावा-
द्यथार्थतयाज्ञायते ३७ आत्मनिजगद्ज्ञानेकीदृशोऽध्यासोनिमित्तंतदाह विकल्पेति सर्वविकल्पकारणमायारहिते वस्तुतस्तत्संगरहिते-
चिदात्मकेचित्स्वरूपेसर्वकारणेनिरामयेदुःखासंभिन्नानंदमयेकेवलेसर्वविकारशून्येपरेदृश्यविलक्षणेब्रह्मणि व्यापकेआत्मनिप्रथ-
ममहंकारः कल्पितः स एवाध्यासः अहंबुद्ध्यात्मकोऽध्यास एव सर्वसंसारकारणमितिभावः ३८ बुद्धिनिष्ठ एव संसारो न त्वात्मनिष्ठ इत्य-

यदन्यदन्यत्रविभाव्यतेऽत्रमात्राध्यासमित्याहुर्मुंविपश्चितः असर्पभूतेहिविभावनंयथारज्वादिकेतद्वद-
पीश्वरेजगत् ३७ विकल्पमायारहितेचिदात्मकेऽहंकारएषः प्रथमः प्रकल्पितः अध्यास एवात्मनिसर्वका-
रणेनिरामयेब्रह्मणिकेवलेपरेऽइच्छादिरागादिस्रवादिधर्मिकाः सदाधियः संसृतिहेतवः परे यस्मात्प्रसक्तौ
तदभावतः परः स्रवस्वरूपेणविभाव्यतेहिनः ३९

आन्वयव्यतिरेकौप्रमाणयति इच्छादीति परेसर्वसाक्षिणिआत्मनिसंसृतिहेतवः भासमानंसंसारकारणंसदाकालत्रयेपिइच्छादिरागा-
दिस्रवादिधर्मिकाः इच्छापेक्षोरागद्वेषौ स्रवदुःखे इत्येवमादिद्वंद्वधर्मिकाः धिय एव धीषु सतीषु संसार इत्यन्वयमुक्त्वा तद्व्यतिरेकमाह
यस्मात्कारणात्प्रसक्तौ तदभावात् धीवत्यभावात् परः आत्मानोऽस्याभिस्तृतीयार्थेष्वी स्रवस्वरूपेण स्वस्वरूपमात्रेणविभाव्य-
ते ननुसंसारित्वेनेतिभावः सप्तोत्थितस्तु स्रवमहमस्वाप्समितिप्रत्यभिज्ञानुभवात् तदात्मस्वरूपनिश्चयोस्तीतितात्पर्यम्
३९

पुनस्तत्त्वं पदार्थस्वरूपमाह अनादीति अनादिर्याविद्याततउद्भवोयस्याबुद्धेरंतःकरणस्यतत्रविंबितःप्रतिविंबितःचितःप्रकाशःसजीवइती
 र्यते आत्मापरमात्माधियः साक्षितयाधीधर्मासंगेनैवएकस्थितअंतर्यामितयेत्यर्थः जीवोहंसरवीत्यादिप्रकारेणांतःकरणधर्माध्यासवान्
 परमात्मानुसाक्षीतयासर्वत्रविद्यमानोपिनतथेतिभावः अतएवबुद्ध्यापरिछिन्नपरः बुद्धिलक्षणापरिछेदरहितःअतएवपरः एवंचज्ञा
 नेनप्रतिविंबाधारविलयेप्रतिविंबस्यविलयात्स जीवः सएवपरमात्मैवहिप्रसिद्धंसदस्यस्यचावृत्तिर्बोद्ध्या ४० अथबुद्ध्यात्मनोः
 परस्पराध्यासवशात्परस्परधर्मभानमितिदादर्थयिपुनराहचिद्विंबेति चिदात्मचेतसोरन्योन्याध्यासवशात्परस्परतादात्म्यारोपाज्जडा

अनाद्यविद्योद्भवबुद्धिर्विंबितोजीवःप्रकाशोयमितीर्यतेचितः आत्माधियः साक्षितयाएथकस्थितोबुद्ध्या
 परिछिन्नपरःसएवहि ४० चिद्विंबसाक्षात्माधियांप्रसंगादेकत्रवासादनलाक्तलोहवत् अन्योन्यमध्यासव
 शात्प्रतीयतेजडाजडत्वंचचिदात्मचेतसोः ४१

जडत्वंप्रतीयतेचेतसोवृत्तीनांज्ञानत्वंजीवात्मनोजडत्वंप्रतीयते
 अतएवज्ञानाश्रयआत्मेतिचितएवतार्किकव्यवहारः जीवात्मनिजडात्माकथ्यतेबुद्धेरितिस्मार्तव्यवहारश्चअध्यासहेतुःचिदित्यादि
 चिद्विंबयस्यसचिदाभासःअक्षैःसहितःसाक्षःसेंद्रियःसचासावात्मनःधीरंतःकरणंतेषांप्रकृष्टसंगात् अतिसन्निकर्षादध्यासइत्य
 र्थः तत्रदृष्टांतअनलाक्तलोहवत् अग्नितप्तलोहपिंडवत् अग्निधर्मोदाहकत्वंलोहधर्मश्चवर्तुलत्वाद्यनलेभासतेतत्रहेतुरेकत्रवा
 सात्परस्परविभागेनवृत्तेरित्यर्थः तद्वदेतयोरपिपरस्परधर्माध्यासइत्यर्थः ४१

समाधिसिद्धेः पूर्वयत्कर्तव्यं तदाह पूर्वमिति समाधेः सकलविषयव्यासंगनिवृत्तिपूर्वकं ब्रह्माकारवृत्तिः समाधिस्ततः पूर्वमखिलं सचरा-
चरं जगत् ओंकारमात्रं विचिंतयेत् ओंकारो मीयते नयेति मात्राप्रमाणं बोधकत्वेन परिच्छेदको यस्य तथा जानीयात् तदेव विवृणोति तदे-
वेति जगदेवेत्यर्थः प्रणवो वाचको विभाव्यते एतत्प्रसिद्ध इत्यर्थः इयं भावना ज्ञानवशादेव न बोधतः निर्विशेषब्रह्मसाक्षात्कारत-
स्तदुत्तरं नैत्यर्थः तस्य सर्ववृत्त्यपमर्दकत्वात् ४८ उक्तमर्थं विवृणोति अकारेति अकारसंज्ञस्तदाच्यः पुरुषो हि विश्वको विश्व एव वि-
श्वकः विश्वशब्देन परिभाषितः अयं जाग्रत्साक्षी विराट् ततः स्वप्नसाक्षी तैजसः स्तेनपदेन परिभाषितः लिंगदेहाभिमानो हिरण्यग-

पूर्वसमाधेरखिलं विचिंतयेदोंकारमात्रं सचराचरं जगत् तदेव वाच्यं प्रणवो हि वाचको विभाव्यते ज्ञानवशा-
त् न बोधतः ४८ अकारसंज्ञः पुरुषो हि विश्वको ह्यकारकस्तेजस इत्येते क्रमात् प्राज्ञो मकारः परिपठ्यते ;
खिलैः समाधिपूर्वेन तु तत्त्वतो भवेत् ४९ विश्वं त्वकारं पुरुषं विलापयेदुकारमध्ये बहुधा व्यवस्थितं ततो म-
कारे प्रविलाप्य तैजसं द्वितीयवर्णं प्रणवस्य चांतिम् ५०

मउकारकः उकारप्रतिपाद्य इत्येते ततः स्रष्टुमिसाक्षी प्राप्तपद-
वाच्यो मायो पाधिको मकारस्तदाच्यः परिपठ्यते ; खिलैर्वैदैः इयं भावना समाधिपूर्वसमाधेः पूर्वमेव न तत्त्वतः तत्त्वसाक्षात्कारे सति न भवे-
त् सर्वस्य ब्रह्मणी प्रविलयात् ४९ अथ विलापनप्रकारमाह द्वाभ्यां विश्वं त्विति उकारमध्ये बहुधा व्यवस्थितं स्थूलदेहनिबन्धनं स्थूल-
भोगाः भिमानेन स्थितं विश्वं पुरुषं तदाचकमकारं च विलापयेत्तु श्वाथैर्विलीनं भावयेत् ततस्तेजसं लिंगदेहाभिमानिनं पुरुषं तद्वा-
चकं प्रणवद्वितीयवर्णं उकारं विलीनं विश्वकं मकारे विलाप्य विलीनं भावयित्वा ५०

एवंविधोजीवन्मुक्तः प्रारब्धवशेनानभिमानः भोगानश्नन्तिष्ठेत् ततो मध्येव विलीयते मद्रूपो भवतीत्याह ध्यात्वैवमिति ५४ सर्वधर्मापेक्षया
यमेव धर्मो ज्ञायानित्याह आदौ चेति भवं संसारं आदिमध्यावसानेषु सर्वथा भयशोकयोः कारणं विदित्वा तत्कारणीभूतं विधिवादैर्यजेते
त्यादिभिश्चोदितं बोधितं समस्तं कर्म मार्गं काम्यं हित्वा आरिविलात्मना जीवानां स्वरूपभूतं मामात्मानं परमेश्वरं भजेत् यथा धनस्या-
र्जनेनादौ दुःखं मध्ये पालनकृतम् तत्र राजादिकृतं भयम् अन्ते नाशो शोकपर्यवसायि दुःखमेवंपदार्थमात्रे द्रष्टव्यम् ५५ मय्य

ध्यात्वैवमात्मानमहर्निशं मुनिस्तिष्ठेत्सदा मुक्तसमस्तबंधनः प्रारब्धमश्नन् अभिमानवर्जितो मध्येव साक्षात्प्रवि-
लीयते ततः ५४ आदौ च मध्ये च तथैव चांततो भवं विदित्वा भयशोककारणम् हित्वा समस्तं विधिवादचोदि-
तं भजेत्स्वमात्मानमथारिविलात्मनाम् ५५ आत्मन्यभेदेन विभावयन्निदं भवत्यभेदेन मयात्मना तदा यथा
जलं वारिनिधौ यथापयः क्षीरे वियद्व्योम्यनिले यथानिलः ५६

भेदभावनयानामरूपा विभागेन मद्रूप एव भवतीत्यमुमर्थं सदृष्टांतमाहात्मनीति आत्मनिसर्वाधिष्ठाने मयि इदं स्वस्वरूपं जीवमभेदेन विभा-
वयन् यदा तिष्ठतीति शेषः तदा मयात्मना परमेश्वरेणाभेदेन भवति अभिन्नो भवति तत्र सदृष्टांतः यथा समुद्रे प्रविष्टं नद्यादिजलं समु-
द्र एव यथा क्षीरे गवादिक्षीरे प्रक्षिप्तं पयः क्षीरमेव यथा व्योम्नि महाकाशे घटाद्यवच्छिन्नाः काशो घटादिभंगे यथा चर्म भस्त्रिकाद्यव-
च्छिन्नो वायुरनिले महावायौ नामरूपा विभागेनैकी भवतीत्यर्थः ५६

एवमात्मतत्त्वज्ञस्य जगत्सत्यत्वप्रमः स्वतएवापैतीत्याह इत्यमिति हिअप्यर्थे लोकसंस्थितोजीवन्मुक्तिदशायां प्रारब्धवशां लोकव्यवहारं कुर्व-
न्पि जगन्मृषैवेति भावयन् स नृयदियदा इत्यमीक्षेत एकात्म्यं जानीयात् तदानिह जगत्सत्यत्वप्रमो भवतीति शेषः तत्र हेतुः श्रुतिश्रु-
क्तिमानतो निराकृतत्वात् अतो न्यदार्त्तमित्यादि श्रुतिरूपात् जगन्मिथ्यादृश्यत्वात् शक्तिरजतवदिति तदुपबृंहिताऽनुमानरूपान्मानतः
प्रमाणतो निराकृतत्वात् तत्र दृष्टान्तो यथेदुं भेदः एकचंद्रे द्विचंद्रत्वप्रमस्तदेकत्वज्ञानेन निवर्तते यथा च दिशि प्राच्यादौ अन्यदिक्त्वप्रमः सो
पितत्वज्ञानान्निवर्तते एवं च प्रमतः पुरुषस्य दिक्षु प्रमणप्रमः निकटवर्तिवृक्षादौ च प्रमणप्रमस्तत्स्थैर्यज्ञानेन विनिवर्तते तद्वत् ५७

इत्थं यदीक्षेत हिलोकसंस्थितोजगन्मृषैवेति विभावयन् मुनिः निराकृतत्वाच्छ्रुतिरक्तिमानतो यथेदुं भेदो दिशि
दिक्षु प्रमादयः ५७ यावन्न पश्येदखिलं मदात्मकं तावन्मदाराधनतत्परो भवेत् श्रद्धालुरस्यूर्जितभक्तिलक्ष-
णो यस्तस्य दृश्योऽहमहर्निशं तद्दि ५८ रहस्यमेतच्छ्रुतिसारसंग्रहं मया विनिश्चित्य तवोदितं प्रिय यस्त्वेत-
दालोचयतीह बुद्धिमान्समुच्यते पातकराशिभिः क्षणात् ५९

ईदृशज्ञानेन मदाराधनमेवोपाय इत्याह यावदिति अखिलं जगत् मदात्मकं मदधिष्ठानकं मदीवर्तभूतं यावन्न पश्येत् तावत्प्राप्तये श्र-
द्धालुः भगवदाराधनमेव ज्ञानप्रापकमित्यत्र दृढविश्वासवान् अतिशयेनोर्जितावस्थिमती भक्तिर्मयि भगवति पूज्यता बुद्धिरूपा चिह्नं
लक्षणं यस्य सः तावन्मदाराधननिष्ठो भवेत् एवं हितस्य तद्दि अहमहर्निशं दृश्यो भवामि ये यथामांप्रपद्यंते तांस्तथैव भजाम्यहमि-
ति स्मृतेः ५८ स्वीकृतवचनजातस्य श्रुतिसमत्वं कथमेतदालोचनमपि मदाराधनप्रतिबंधकदुरितध्वंसोपाय इत्याह रहस्यमिति श्रु-
तिसारसंग्रहत्वेनातिगोपनीयता अप्रमाणशंका कलंकराहित्यं सूचितम् आलोचयति सम्यग्विचारयति ५९ ७ ८

अथ भगवान् उक्तमेवार्थसंक्षेपेण दातव्यं पुनराह भ्रातरिति यदीति यदित्यर्थे यदिदं जगत्परिदृश्यते तत्सर्वं मायैवेति ज्ञाप्यते इति शेषः चेतसा सर्वं परिदृश्यतत्रौदासिन्येकत्वा मद्भावनया मदैक्यभावनया भावितं शक्त्यमानसं यस्य तादृशं स्तिष्ठ इत्युपदिश्याशिषः प्राहनिरामयः सन् सरवीभव सर्वदुःखनिवृत्त्येति भावः ततो तं रंगमन्यामाह आनन्दमयो भव तद्रूपो भवेत्यर्थः यद्यपि पूर्वमानन्दरूपत्वमस्त्येव तथापि तत्प्राप्तिः विस्मृतकंठस्थ भूषणाप्राप्तिवत् ६० एवरीत्या स्वोपासकस्य लोकपावनत्वमाह य इति कदावायदा कदाचिदित्यर्थः तद्दानिर्मलेनांतःकरणेन यो मामगुणं प्राकृतसत्त्वरजस्तमोरूपगुणरहितं सच्चिदानन्दरूपत्वा

भ्रातर्यदीदं परिदृश्यते जगत्मायैव सर्वं परिदृश्यते चेतसा मद्भावेनाभावितं शक्त्यमानसः सरवीभव आनन्दमयो निरामयः ६० यः सेवते मामगुणं गुणात्परं तद्दा कदावायदिवा गुणात्मकम् सोऽहं स्वपादांचितरेणुभिः स्पृशन् पुनाति लोकत्रयं यथा रविः ६१

तु अतएव गुणात्परं गुणादव्याकृतात्परं मायातीतं यदिवायदेत्यर्थे गुणात्मकम् सर्वज्ञत्वादिलोकोत्तरलावण्यादिगुणवानात्मा मूर्तिर्यस्य तं दृश्यमानरूपं सेवते सद्विधौ शुभासकः अहं मत्स्वरूप एव मामक इत्यर्थो वा प्रियो हि ज्ञानिनोऽस्यर्थं महंस च मम प्रियं इत्युक्तेः तादृशो भक्तः स्वपादलग्नरेणुभिः संस्पृशन् लोकत्रयमपि पुनाति अज्ञानध्वांतनिरसनेन पवित्रीकरोति यथा रविः स्वकरैर्जगदिति मिरीकरोति तद्वत् ६१

इदानीमेतद्व्याख्यालीचनावसमर्थस्य पाठमात्रतोपि महत्फलमाह विज्ञानं विज्ञानजनकं करणव्युत्पत्त्येति बोध्यं वेदां तैरुपनिषद्वाक्यैर्वे
 द्यंचरणं जगज्जन्मादिलक्षणं कर्म यस्य तेन ननु पाठमात्रादेतादृशमहत्फलप्राप्तिः कथमित्याशंक्य भवत्येवेति सूचितं तत्र हेतुमाह महच्च
 नेषु भक्तिर्विश्वासो यदीत्यर्थे गुरुवाक्यविश्वासस्यैव फलदायकत्वादिति भावः ६२ इति श्रीमत्सकलराजविपदुद्धरणसमर्थेत्या
 दिबिरुदावलीविराजमानस्य हिम्मतवर्मणः पुत्रस्य श्रीरामवर्मणः कृतावध्यात्मरामायणसेतौ उत्तरकांडे पंचमः सर्गः समाप्तः ५ ए

विज्ञानमेतदखिलं श्रुतिसारमेकं वेदांतवेद्यचरणेन मयैव गीतम् यः श्रद्धया परिपठेद्गुरुभक्तियुक्तो मद्रूपमेतियदि
 महच्चनेषु भक्तिः ६२ इति श्रीमदध्यात्मरामायणे उमामहेश्वरसंवादे उत्तरकांडे श्रीरामगीता पंचमः स-
 र्गः समाप्तः ५ एकदामुनयः सर्वे यमुनातीरवासिनः आजग्मु राघवं द्रष्टुं भयालु वणरक्षसः १ कृत्वा ग्रे
 तु मुनिश्रेष्ठं भार्गवं च वनहिजाः असंख्याताः समायातारामादभयकांक्षिणः २ तान् पूजयित्वा परयाभक्त्यार
 घुकुलोत्तमः उवाच मधुरं वाक्यं हर्षयन् मुनिमंडलम् ३ करवाणि मुनिश्रेष्ठाः किमागमनकारणम् धन्योस्मि
 यादियुयं मां प्रीत्या द्रष्टुमिहा गताः ४ स्रुदुष्करं च यत्कार्यं भवतां तत्करोम्यहम् आज्ञापयंतु मां भृत्यब्राह्मणा
 दैवतं हि मे ५ तच्छ्रुत्वा सहसा तृष्टश्च वनो वाक्यमब्रवीत् मधुनामो महादैत्यः पुरा कृतयुगे प्रसो ६ आसी
 दतीव धर्मात्मा देवब्राह्मणपूजकः तस्य तुष्टो महादेवो ददौ शूलमनुत्तमम् ७ प्राह चानेन यं हंसि स तु भस्मीभ
 विष्यति रावणस्यानुजाभार्या तस्य कुंभीनसी श्रुता ८ कदेति लवणरक्षसः लवणनाम्नो भयादित्यर्थः १ रामाल्लवणकृतभय
 नाशकांक्षिणः २ हे मुनिश्रेष्ठाः अहं किं भवत्कार्यं करवाणि मत्समीपे भवदागमनस्य च किं कारणं यदियत् प्रीत्या सर्वदुःखनिवर्त्तनक्षमत्वं
 बुध्याया प्रीतिस्तया यावत् द्रष्टुमागतास्तद्दन्योस्मि ४ ५ ६ अनुत्तमं न विद्यते शत्रुवधोत्तममधिकं यस्मात्तत् ७ ८ ९ ५

यतो दुरात्मा तुतः सर्वैर्दुर्धर्षो दुःसहः ९ वीर्युष्माकं माभीः भवत्विति शेषः १० विगतज्वराः गतदुःखाः ११ लवणं राक्षसमित्यस्य कोवा
ह निष्यतीत्यनेनान्वयः कोवा ब्राह्मणेभ्योऽभयं दद्यात्तदास्यतीत्यर्थः १२ १३ १४ वधाय च वधाय त्वित्यर्थः हन्यां ह निष्यामीत्यर्थः

तस्यां तु लवणो नाम राक्षसो भीमविक्रमः आसीद्दुरात्मा दुर्धर्षो देवब्राह्मणहिंसकः ९ पीडितास्ते नराजैः
द्रवयं त्वां शरणं गताः तच्छ्रुत्वा राघवोऽप्याह माभीर्वीर्युष्माकं माभीः १० लवणं नाशयिष्यामि गच्छतु विगतज्वराः
इत्युक्त्वा प्राहरामोऽपि श्वातृन्कोवाह निष्यति ११ लवणं राक्षसं हत्वा ब्राह्मणेभ्योऽभयं महत् तच्छ्रुत्वा प्राजलिः
प्राह भरतो राघवाय हि १२ अहमेवाह निष्यामि देवाज्ञापय मां प्रभो ततो रामेन मरुत्तस्य शत्रुघ्नो वाक्यमब्र-
वीत् १३ लक्ष्मणेन महत्कार्यं कृतं राघवसंयुगे नन्दिग्रामे महाबुद्धिर्भरतो दुःखमन्वभूत् १४ अहमेवाग-
मिष्यामि लवणस्य वधाय च त्वत्प्रसादाद्द्रुष्टुं हन्यां तं राक्षसं युधि १५ तच्छ्रुत्वा स्वांकमारोऽप्यशत्रुघ्नं शत्रुसू-
दनम् प्राहाद्यैवाभिषेक्ष्यामि मथुराराज्यकारणात् १६ अनाय्य च ससंभारान् लक्ष्मणेनाभिषेचने अनि-
च्छंतमपि स्नेहादभिषेकमकारयत् १७ हत्वा तस्मै शरं दिव्यं रामः शत्रुघ्नमब्रवीत् अनेन जहि बाणेन लव-
णं लोककण्टकम् १८ स तु संपूज्य तल्लंगं हे गच्छ तिकाननम् भक्षणार्थं तु जंतूनां नाना प्राणि वधाय च १९
स तु नायाति सदनं यावद् न चरो भवेत् तावदेव पुरद्वारि तिष्ठ त्वंधनकार्मुकः २०

१५ १६ अभिषेचननिमित्तं विषयसप्तम्यामयमर्थः फलति अकारयत् वसिष्ठादिभिरिति शेषः १७ १८ गेहे संपूज्य स्थापयित्वा च नं
गच्छतीत्यर्थः १९ स तु यावद् न चरो भवेत् भवति सदनं नायाति तावदेवेत्यन्वयः २०

[OrderDescription]
,CREATED=13.12.19 16:18
,TRANSFERRED=2019/12/13 at 16:24:40
,PAGES=27
,TYPE=STD
,NAME=S0002344
,Book Name=M-2255-ADHYATAM RAMAYAN
,ORDER_TEXT=
,[PAGELIST]
,FILE1=00000001.TIF
,FILE2=00000002.TIF
,FILE3=00000003.TIF
,FILE4=00000004.TIF
,FILE5=00000005.TIF
,FILE6=00000006.TIF
,FILE7=00000007.TIF
,FILE8=00000008.TIF
,FILE9=00000009.TIF
,FILE10=00000010.TIF
,FILE11=00000011.TIF
,FILE12=00000012.TIF
,FILE13=00000013.TIF
,FILE14=00000014.TIF
,FILE15=00000015.TIF

FILE16=00000016.TIF
,FILE17=00000017.TIF
,FILE18=00000018.TIF
,FILE19=00000019.TIF
,FILE20=00000020.TIF
,FILE21=00000021.TIF
,FILE22=00000022.TIF
,FILE23=00000023.TIF
,FILE24=00000024.TIF
,FILE25=00000025.TIF
,FILE26=00000026.TIF
,FILE27=00000027.TIF
,